

VALENTINA POPOVOVÁ, stolnotenisová legenda Sovietskeho zväzu a Slovenska, oslavuje dnes životné jubileum

Šport ma naučil mnoho – aj prispôbiť sa

„Veľmi sa mi páčil basketbal a túžila som po úspechoch v tomto športe.“

„Nikdy som nepocítovala, že by som mala športový talent. Skôr som sa snažila toto svoje manko nahrádzať pracovitou a usilovnosťou, ktorú mi dali určite do vienkaj moji rodičia,“ povedala nám dnešná jubilantka, skvelá stolná tenistka, Valentina Popovová, bývalá reprezentantka Sovietskeho zväzu a Spoločenstva nezávislých štátov, od roku 1993 štátna občianka Slovenskej republiky. Rodáčka z azerbajdžanského Sumgaitu štartovala na troch olympijských hrách a trinástich svetových šampionátoch, ale jej medailové úspechy sa viažu len k majstrovstvám Európy. Po úspechoch medzi kadetkami a juniorkami vybojovala medzi elitou deväť titulov európskej šampiónky vo dvojhre, štvorhre, mixe i v timovej súťaži a rovnaký počet ďalších kovov...

„Narodila som sa 21. novembra,“ zareagovala večne usmievavá a ľudsky výnimočne dobrá športovkyňa, čerstvá šesťdesiatnička, keď sme jej oznámili, že v zmienkach o nej v zahraničných zdrojoch figurujú dva dátumy - 21. a 22. november.

Na svoje športové začiatky si spomína, ako keby to bolo včera. „Veľmi sa mi páčil basketbal a túžila som po úspechoch v tomto športe. Imponoval mi najmä tým, že bol vhodný pre vyššie typy postáv a na tréningy som sa vždy veľmi tešila, lebo kolektív bol pre mňa vždy veľkou motiváciou. Skúšala som však aj stolný tenis a tréner ma presvedčil. Vraj v stolnom tenise budem úspešnejšia a výsledky, ktoré dosiahnem, budú len moje. Nikoho iného. Stolný tenis sa mi páčil aj tým, že v každom zápase prichádzali iné a nové situácie. V ňom sa dá stále učiť až do konca aktívnej kariéry,“ povedala hráčka, ktorá reprezentovala okrem Sovietskeho zväzu a Slovenska aj Spoločenstvo nezávislých štátov.

Na tréningy sa vždy tešila a nikdy sa nič nesnažila podceňiť, vyťažovať zo situácie. Či jej to práve išlo, alebo nie. „Trénovala som ako žiacka dve hodiny a každý každodenný deň. Záviedla som mnohým talent i to, ako sa dokážu bez väčšej námahy dopracovať k úspechom. Jeho absenciu som sa snažila vždy nahradzovať nesmiernou pracovitou. V tom mi boli určite vzorom moji rodičia, ktorí sa nezlakli žiadnej prekážky, žiadneho problému. Vedeli, že keď sa chce, tak sa dá a cesta sa vždy nájde. Tým som sa snažila aj ja riadiť v živote i vo svojej športovej kariére.“

VRCHOL NA ME

Prvé úspechy na medzinárodnej scéne prišli už v kadetskej a juniorskej kategórii. Už ako pätnásťročná bola na ME v Prahe členkou zlatého ženského družstva ZSSR, o rok neskôr mala premiéru na svetovom šampionáte v Birminghame a svoj prvý európsky titul vybojovala vo dvojhre ako deväťročná v Berne. Vrcholom jej kariéry však boli majstrovstvá Európy 1984 v Moskve, kde pred zrakom domácich fanúšikov vybojovala zlato nielen v súťaži družstiev, ale aj vo dvojhre, štvorhre s krajankou Antonianovou a v mixe s Francúzom Secretinom.

„Presadiť sa v domácej konkurencii, kde špička bola naozaj dosť široká, nebolo vždy jednoduché. Snažila som sa však na sebe v každej chvíli pracovať tak, aby som nikoho nenechala na pochybách, či do reprezentačného tímu patrí, alebo nie,“ duplikuje Valentina Popovová.

V roku 1992 prišla na Slovensko, kde sa rozhodla žiť po tom, čo v rodnom Azerbajdžane prepukli nepokoje o Náhorný Karabach. „Bola to vlastne rovnaká situácia, ako dnes. Neistota, strach o seba, rodinu, budúcnosť. Športovú i tú normálnu. V jeden deň mi zavolať pán Demetrovič, či by som nechcela prísť pokračovať vo svojej športovej kariére na Slovensko. Uvítala som to. Prišli sme s celou rodinou do bezpečného priestoru. Do krajiny, v ktorej som mohla pokojne športovať a venovať sa svojim najbližším.“

Na Slovensku sa rozhodla zostať žiť a okamžite sa stala jednotkou ženského tímu SR, v drese ktorého reprezentovala na olympijských hrách v Atlante, na piatich svetových a dvoch európskych šampionátoch. V roku 1994 v Birminghame vybojovala spolu s Jaromírom Truksom bronz v mixe, vôbec prvú stolnotenisovú medailu v existencii samostatného Slovenska.

Na jej prvé mesiace na Slovensku si zaspomínal aj Zdenko Kríž, vtedajší i súčasný predseda Slovenského stolnotenisového zväzu. „Chceli sme, aby sa čo najskôr stala Slovenkou a mohla reprezentovať našu krajinu, ale narážali sme na nesúhlas ruského zastupiteľského úradu, ktorý jej nechcel udeliť doklad o vystúpení zo Spoločenstva nezávislých štátov. Na stolnotenisovom turnaji Slovak Open v Bratislave hneď vo februári 1993 sme sa stretli s pred-

PROBLÉMY S PASOM

poznal. A tak sa aj stalo. Prišli sme na veľvyslanectvo a dostali potrebný doklad na zmenu občianstva. Vzhľadom na to, že vybavovanie slovenského cestovného pasu nejaký čas trvalo, dostala ešte na mesiac starý cestovný doklad späť, aby mohla vycestovať na turnaje do zahraničia. Pokojne mohla predtým požiadať o azyl, ale nechcela sa stať emigrantkou. Chcela sa kedykoľvek v pokoji do krajiny, kde sa narodila a vyrastala, vrátiť.“

Valentina Popovová na ME veteránov 2005 v Bratislave, kde vybojovala zlatú medailu v hlavnej kategórii nad 40 rokov.

FOTO TASR/PAVEL NEUBAUER

V trénerskej pozícii s Evou Ódorovou na OH v Riu de Janeiro.

FOTO TASR/JÁN SÚKUP

NAJVÄČŠIE ÚSPECHY VALENTINY POPOVOVEJ

V DRESE ZSSR

MEDZI KADETMÍ

- 1974 MEJ Göppingen – zlato v družstvách
- 1975 MEJ Záhreb – zlato v družstvách, striebro vo dvojhre

MEDZI JUNIORMÍ

- 1976 MEJ Mödling – zlato v družstvách, striebro vo dvojhre
- 1977 MEJ Vichy – zlato vo štvorhre, striebro vo dvojhre
- 1978 MEJ Barcelona – zlato vo štvorhre a v družstvách, bronz vo dvojhre

MEDZI DOSPELÝMI

- 1976 ME PRAHA – zlato v družstvách
- 1978 ME Duisburg – bronz v mixe a vo štvorhre
- TOP 12 Praha – 3. miesto
- 1980 ME Bern – zlato vo dvojhre, striebro v družstvách
- 1981 TOP 12 Miškovec – 3. miesto
- 1982 ME Budapešť – bronz vo dvojhre a mixe
- 1984 ME Moskva – zlato vo dvojhre, štvorhre, mixe a družstvách
- TOP 12 Bratislava – 3. miesto
- 1986 ME Praha – striebro v družstvách
- 1988 ME Paríž – zlato v družstvách, bronz vo dvojhre
- 1990 ME Göteborg – bronz vo štvorhre

V DRESE SNŠ

- 1992 ME Stuttgart – bronz v družstvách

V DRESE SR

- 1994 ME Birmingham – bronz v mixe

„Prišli sme s celou rodinou do bezpečného priestoru. Do krajiny, v ktorej som mohla pokojne športovať a venovať sa najbližším.“

hlasné trénerské rady nahrádzala dobrosrdečnosťou, ľudskosťou a dobrým slovom...

Svoj pobyt na Slovensku spojila tiež s Rakúskom. Najskôr ako aktívna hráčka a po skončení na trénerských pozíciách na Slovensku aj ako trénerka mládeže vo Schwechate. „Táto práca ma veľmi teší. Z roka na rok nám vyrastá v tíme viac talentov. Tento rok mali na mládežníckych majstrovstvách Európy, ktoré zrušila koronakríza, štartovať dvaja naši junióri a jedna juniorka. Je to veľká škoda, bol by to veľký úspech našej mládežníckej základne, kde je naozaj dosť talentov.“

Syn Valentin sa tiež aktívne venuje stolnému tenisu, bol aj mládežnícky reprezentant Slovenska a momentálne hrá za Holíč.

Pripájame sa ku všetkým ďalším gratulantom a „Vale“ želáme všetko najlepšie, najmä veľa zdravia a radosti...

ĽUDOVÍT LUČANIČ